

BORSSZEM JANKÓ

HIVOGATÁS.

Magyar Mihály. Fúhat nótát a Heinze mémet doktor annak az én emberséges magyar svábomnak: azt nem féltem. De ezt a bolond Janót a gallérjánál fogva kell visszarántani, mert másképp bele szédül a muzsika dudás kalitkájába.

A magyar németek.

EZERNYI baj közt, sulyos küzdelemben
Vergődik a magyar haza.
A csüggedők ajkáról el-ellebben
Fonnyadt remények kínos panasza.
Fegyvert reánk fen éjszak óriása,
Délén reánk tör rabszolgáival —,
S nyugatról kél egy ének harsorgása:
»Es braust ein Ruf wie Donnerhall.«

»Es braust ein Ruf.« — Fölhangzik a kiáltás
Germániának ajkain:

»Küzdésre bátran, közel a megváltás
Magyar ígában sinlő fiaim,
Míg a Duna a német nemzeté lett
S a szittya barbár partjáról kihál.
Föl harcra addig — s egygyé lesz a német! ...
Es braust der Ruf, wie Donnerhall! «

S Hungária aggódva lesi, várja,
A hangos csábra hajlik-e,
Ki és honánál itt lett jobb hazára:
Mindég hűséges német gyermeke?
De im red ez új örömet áraszt,
— Hü gyermekével szgyent most se vall —
Germániának ad az büszke választ —
»Es braust ein Ruf wie Donnerhall!

»Es braust ein Ruf. Dicső magyar hazánkat,
Meg nem tagadjuk mi soha!
Fejünk fölött elzuga annyi század
S édes anyánkká lett a mostoha.
Ápolt, segített, óvott szóval tettel
— Rád nem szorúltunk hitvány schulverein —
S mi zengjük híven, igaz szeretettel:
Lieb Vaterland magst ruhig sein.«

S büszkén tekint a német honfitársra
Minden igaz és hű magyar,
S míg a szívekben kölesönös a hála,
Szent ülélsre nyúl a szív s a kar.
Ez üléls a legnagyobb erősség,
Kemény szírt az, mely soha el nem dül —
A Dunánál szilárdul áll az őrseg:
„Hazádnak rendületlenül! ...“

Országgyűlési tudósítás.

(From our own.)

— Véderő-javaslat. —

Hoitsy Pál. Ime egy szür! Az a szüröm ez, melyet a közös armádiából kitétek. A két ujja be van kötve, busankotorászok benne. Az egyikben argumentum-mankó, a másikban egy szám »Borsszem Jankó«. Igenis! Mert a közös hadseregben nem tükrik a magyar sujtást. (Hangok: Már hogy ne? Hát a huszár átilla, meg a dolmány, meg a csótár?) Idegen o't a magyar szabás, a magyar szírom. Mindenki a hazafiatlanság vaffenrokjának chablonjába bekényszerzubbonyittatik. Ily sereg nekem nem kell! Eljen az önnálló első független magyar nemzeti hadsereg, melynek eszméjét van szerencsém a ház asztalára letenni.

Ugron Gábor. Hogy a közös hadsereg mily méte-lyesítő hatást gyakorol még a romlatlan nép kedélyére is, azt világosan mutatja a népdal, mely azzal a költői képpel kezdődik, hogy hármát rikkantott a rigó és azon a magyar közjogba ütköző sorral végződik, hogy: majd parancsol a . . . . császár.

Kinek egrecziroz —
Kinek defeliroz —
Ni muszój!

Hallották önök? A nép azt éneklí: a császár! . . . Ezt a közös hadsereg intézményének köszönhetjük! . . . Tovább megyek. (Csak maradj itt Gabi!) . . . a nép azt a lénungot, amit mi neki a nemzet veritékéből megszavazunk — a császár kenyerének hijja . . . (Szébalon esőndes zokogás.) Így rontotta meg a nemzet közjogi fogalmait a közös hadsereg! A mi kötelességünk a császár kenyerét magyar királyi nemzeti önálló független prófunttá változtatni! (A szébalon helybenhagyó csuklás.) S meglássák, hogy a magyar baka, ki a császári prófuntot csak nagy erőltetve nyelegeti, a magyar nemzeti komis kenyeret oly élvezettel fogja ropogatni, mintha mandulás torta volna! (Viharos éljen a szébalon. Csann y á g y i bácsi lelkes recsegéssel töri le egy turi cipó ragyas csücskit és örömeben a ház asztalára vágja.)

Orbán Balázs. Búbeszedem bánatos bugatát halá-zsilag bőmbőlöm borúatos békebizalmukba. Rendesen azt állítják, hogy a magyar hadsereg sokba kerül és új terheket róv az országra. Én számokkal bebizonnytom, hogy a magyar hadsereg még tiszta hasznot is hajt az országnak. (Ne figurázz Blázi!) A magyar hadsereg legyőzhetetlen, az világos. Így tehát évenként legyőzhetnének egy-egy nagyhatalmasságot. Franciaország 3 milliárdot fizetett, amért leverték. Mi az 5 létező nagyhatalmasságot legyőzve, mindegyiktől csak 4 milliárd sarcolnánk. $4 \times 5 = 20$. Husz milliárd! A hadsereg eltartása 5 esztendeig kerülne 5 milliárdba, maradna tiszta haszonnak 15 milliárd s ezt szétosztanók. (Taps a szébalon.) 5 év mulva pedig, mikor sorra leverettek a nagyhatalmasságok, megalapítanánk az örök békét és feloszlatnánk valamennyi hadsereget, tehát a magunkét is. (A szébalon ölekezés.) Ime uraim, ezek nem légvárak,

nem hypothesisok, nem ábrándképek, nem bárányfelhő, nem önbolondítás, nem ködpárafoszlány, hanem matematikai biztossággal kiszámított tények! (A szélsőbal esőkolozzik. Mocsáry, Helfy, Verhovay leendő miniszterelnökök biztosítják a szónokot a hadügyi tárczáról.) Pirospütkösi pittymallatra perdült panasvom punktumát pötytyentem pecsétül perorációmra.

Mocsáry Lajos. A szabadság oly növény, mely a hideg laktanyai légkörben csak silányan tenyészhetik, mert gyenge hajtásait a káplári kérlelhetetlenség fagyos lehe elhervasztja. Fegyelem, fegyelem! Mely undok szó! Szubordinációt, haptakolást, prezentérozást kívánni a magyar embertől, enyhén szólva, undok gyalázás! Hát lehet-e az orosz lányt apportérozásra tanítani? Majd szervezünk mi egy hadsereget szubordináció nélkül! Tagjai férfiak lesznek, nem hitvány bábok. Nem lesz soraiiban oly vakmerő, aki embertársát azzal merné megsérteni, hogy parancsoljon neki és senkiesem lesz tagjai közt oly hitvány rabszolgalélek, aki emberi méltóságáról annyira megfélemedkezessék, hogy akaratát — e legbecsesb isteni kincset — másnak alárendelje. Kaszt-szellem, rangkülönbség nem lesz e férfiak közt. Ilyen a mi hadseregünk ideálja, mert a valódi haditudomány célja nem az, hogy az emberből katonát, hanem hogy a katonából embert neveljen. (Viharos kézszorítás.)

Mezey Ernő.

*Magyar sereg — magyar sereg,
Ezt zengi a tiúndérberek,
Patak zsongja, méhe dongja,
Harang kongja, villám bongja,
Kis madárka döngicséli,
Szívek vágya éli, véli. . . .*

Elnök. Úgy tetszik nekem, mintha a t. szónok ur nem tárgyalná az ügyet elég parlamentáris módon.

Mezey Ernő. (Mélán mosolyog és aspirációinak szent párákőreibe eltűnik.)

„Hagbarth und Signe.“

(Új nagy wagneredeti szittya-germán Musikdrama három felvonásban. Előadták a drezdai udvari színházban.)

Drezda. márcz. 14.

MÁR a kis Magyarország a szászokat egyre zaklatja, azért a nagy Szászország mégis igazságos a magyarok ellen. Még operáikat is előadja, sőt meg is tapsolja, holott Zay és Steinacker a budapesti nemzeti színházban soha tapost nem arattak. Pedig a német fül nehezen törődik bele ebbe a magyar zenébe. A német nem érti például, miért nevezik az operát dalmünek (olvassd »Talmi«); »mádjár talmi 3 áktban.« De még a szöveg is kirívó magyar jellegű, ámbar német költő írta: az utolsó három szó például így hangzik:

*Sehnenendenden
Lebenspendenden
Freudigen Tod.*

Ez nem német, hanem valódi magyar hangzásu. A magyar nyelvben ugyanis az »e« hangzó fordul elő

leggyakrabban: olyan szó mint »engedelmeskedendettek« akárhány van, sőt vannak egész novellák, melyekben csupa »e« hangzó fordul elő. A szöveg költője, Stern ur nyilván a magyar nyelv e tulajdonságát akarta verseibe átszármatatni ama »sehnenendenden lebenspendendenden« poézisével. De egyáltalán a Wagner iránya különben is nagyon magyaros; a »Nibelungen« (fordította Szász Károly!) valódi hazája Nibelungaru, melynek kedvéért a mester a trilogiából tátra logiát csinált. Még a magyar tánczene is a jövő zenéjének hatása alatt áll; bizonyosága ennek a budapesti bálók szünórája után obligát ugynevezett »végtelen csárdás«, mely nem egyéb mint a »végtelen melódia«, a tánczra alkalmazva, Nibelhorn kísérettel.

A dalmü cselekménye is sok részletével utal Magyarországra. Hagbarth drontheimi (torontáli) földbirtokos Seelandba vitorláz, mely Tengeriföldet jelent, aminő Magyarországon akárhány van. Az ottani házikisas zony, Signe (olvassd Szinye, nyilván a Szinnyei családból való), arany ivó szaruval kínálja meg, mely a vendéglátó »Vadászkürt«-öt példázza. Minthogy a szerelem mindig elnéző, sokáig el-nézik egymást, mig egymásba szeretnek. De Signe kisasszonynak két fivére van: Alger (Algernon, bizalmasan Aldzi, milyen a magyar képviselőházban is volt) és Alf (kitől az Alf-föld vagyis Alföld nevét nyerte.) Ezeket Hagbarth megöli, mire ők Hagbarth pánczélos monitorját fölguyjtják és őt kedvesével együtt szintén megölik. Látnivaló ebből, hogy ámbar Wagner iránya a strófát elveti, de a katasztrófát azért igen szívesen fölhasználja.

A mi a zenét illeti, itt nem zeneszerzetessel (minő Liszt) hanem igazi zeneszerzővel van dolgunk. Csak az sajnós, hogy Horácz szabályát, mely szerint minden költői művet kilencz évig kell elzárva tartani, nem követte, hanem operáját már tíz év előtt írta. De azért híven ragaszkodik a nagy zene-reformátorhoz s ezért mindenesetre szót tesz a zenei Lutheratúrában. Reminiscentiákról persze, mint mindenütt, itt is lehet szólni. Hiszen kivétel nélkül minden szomorú jellegű zene Tristanra emlékeztet, minden tüzes szenvedély varázsa a tűzvarázsra, minden hattyudal Lohengrinre, minden skandináv hős halála a walkürökre. Pláne Seeland, mely ezen opera színhelye, hollandi sziget; kinek ne juttatná tehát eszébe a bolygó hollandit? Épen ugy mondhatnók, hogy ezen magyar opera a »Meistersinger« utánzása, mert csupa mestertől hallottuk énekelni.

E mesterek nevei a következők: Gudehus ur, Malten k. a., Prohaska asszony, Degele és Bulsz urak. Ez is csupa magyar név: Gidahús, Malter, Aprósáska, Deglő és Blouse, — bátran oda lehet írni a nemzeti színház szinlapjára.

Számtani feladvány.

Ha karácsonyhoz husvét 3 hónap: mennyire esik a szerb királyságtól a montenegrói császárság?

Törvénykezés.

— A szt. István szobor érdemében. —

(Kivül.)

A Tekintetes budapesti IV. ker. kir. Járásbíró-sághoz,

Zárlat iránti kérvénye

Fens. Árpád herceg jogutódainak képviselője Thalys Kálmán az »Árpád-ház« örökös jogtanácsosa s meghatalmazottja (Budapesten).

Szent István, volt magyarországi király ö fgsge örökösei ellen (kinevezendő gondnok kezéhez.)

a »Pesti Napló« című politikai napilap útján begyűlendő szobor emelését célzó pénzüsszegekre vonatkozólag.

I. példány.

Beadja:

Thaly Kálmán.

(Belül.)

Tekintetes kir. Járásbíró-ság!

A »Pesti Napló« című politikai napilap pénzügytéseket eszközöl és fogad el Szent István, Magyarország bold. királya ö fgsge részére a millennarium alkalmából emelendő szobor javára.

Tekintve azonban, hogy a millennarium a honalapítás emlékét van hivatva megünnepelelni, a honalapítást pedig Szalay László Magyarország története című művének B) alatt idehagyított első kötete szerint Árpád hg. ö fgsge, az u. n. »Árpád-ház« alapítója vitte véghez, s így a begyűlendő pénzüsszeg az »Árpád szobor« emelésére fordítandó: ennél fogva tisztelettel kérjük a Tekintetes kir. Járásbíró-ságot, mint illetékes Hatóságot C) alatt igazolt jogtanácsosunk által:

Miszerint veszélyeztetett igényeink jogerejű elintézéséig a »Pesti Napló« útján begyűlendő pénzüsszegekre, Szent István kir. ö fgsge örökösei ellen az 1881. LX. t. cz. 237. §-ának D) pontja alapján a zárlatot elrendelni s ennek ügyvédünk vagy helyettese közbenjöttével leendő fogantatás végett a bpesti V. ker. kir. Járásbíró-ságot megkeresni méltóztassék.

Tisztelettel

Árpád hg.
jogutódja.

Si Colomanus Thaly contra nos, quis pro nobis?

(Thaly Kálmán philippikája Szent István ellen.)

Tisztelt haza!

FÉLSZEG kegyeletnek és kritika nélkül szükségdőlő honfiúi hevedelemnek a hámból való könnyelmű kirugása ellen fölszólalni, hazafias kötelességemnek tartom. A szűkeszü bőkezűség és bőkezű szűkeszűség szövetkeztek arra, hogy Szent István királyunknak emléket állítsanak. Risum teneatis!

Hol vannak hát ezen általam különben nagyon méltányolt királynak drága hazánk körül szerzett érde-

mei? A történelmi tudomány szövetségének világában imhol ezek:

1. Ő hívta be a németet hazánkba s evvel megvetette alapját a mostani folytonos magyarelles német hecznek.

2. Ő irtotta ki tüzzel-vassal azt a pogányságot, melyre most a nemzetet a költséges természettudományok által nagy nehezen iparkodik visszatéríteni a m. kir. tanügyminiszterium.

3. Ő hozta be a kereszténységet s evvel lehetővé tette a sajnos Istóczy-agitációt.

4. Ő adott alkotmányt és ezáltal zsarnokainkat arra képesítette, hogy alkotmányunkat folyton megszegjék.

5. Ő osztotta föl hazánkat 52 megyére s ezzel létrehozta azon átkos megyerendszert, melyet kiirtani annyi küzdelmünkbe kerül.

6. Ő teremtette meg a mágnási rendet, megadva evvel Magyarországnak az örökös tengerikigyót, melynek neve: Főrendiház ujjászervezése.

7. Ő kegyelmezett meg az első merénylőnek s bátorította föl ezáltal a sequenseket.

8. Ő vágta földhöz Kupát, mely tettének magyartalanságát Osanádyék még most is szidják.

9. Ő tőle származik hazánkban az egyetlen igazi »holt kéz!«

Mindezen okoknál fogva én legmélyebb meggyőződésből ellenzem egy Szent István-szobor fölállítását és azt is javasolom, hogy a helyett inkább Árpád-szobor létesíttessék, mely a nagy honalapító nevét illőbb módon fogja dicsőíteni, mint az Árpád-gözmalom meg az Árpád-késérűvízforrás.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Hogy az az állatvédegyelet melyiket védi meg majd: a komfortáblis lovat-é vagy az ügyvédbojtárt?

— Főlemelték a petroleum-adót. Már most kénytelen vagyok gázvilágnál tanulni.

— Balha köhöghet, szunyog tüsszenthet, tehén tánczolhat: de filozopterből sohasem lehet gavallér.

— A »zexundzexiger« teljesen nélkülözhető a vizsgán.

— A mióta a kasznárék Frizije, a ki itt balekeskedik ösz

óta, colloquált: azóta szakítottam vele. Pedig, böcsületemre, kár a fiúért!

— Gyanusitom a kalendáriumot, hogy a diákembert akarta megcsufolni, mikor a böjtöt a hónap végére tette.

— Jaj, ha hideg találna lenni, hogy kanyarítsam köpönyegnek a vállam közé azt a — czedulát!

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

Mr. Albert Wolff du „Figaro“.

MEGEMBERELTE magát a híres chroniqueur s az eléje rakott magyarországi lapokból szedett össze több nyilatkozatot, melyek rá nézve igen mulatságosan illusztrálják azt a lelkesedést, amellyel mi Munkácsy Mihályt fogadtuk, ünnepeltük és Párisba visszabocsátottuk. A püspökök lábaihoz rakták a mitrát: de ez semmi; a miniszterek térden álltak előtte: ez se nagy sor; az ország nagyjai megkínálták a Szt. István koronájával: Miska oda se nézett neki; »de az asszonyok föllebbentették előtte a szoknyájukat« — már ennek oda nézett.

A munkácsi utról Porzó barátom egy cikket irt, melynek két pontját idézi az illustre chroniqueur s komolyan veszi az ő (P-ó) tréfáját.

Az volt abban mondva, hogy: Jozsué megállította a napot, de amely csoda kis miska ahoz képest, melyet a nagy Miska szerzett Munkácson, hogy t. i. az ő tiszteletére meg három napra felfüggesztették az exekuciót. Meg aztán, mikor az ünnepi fáradoalmak után a salon-coupé pamlagán elnyulva így kiált fel: »be csak jól esik pihennem a Munkácsy babérjain!« — ezt Mr. Wolff tatár kegyhájszolás példájaként említi.

Azt mondám, hogy mindezeket a híres chreniqueur komolyan veszi. Pedig dehogy veszi! Nagy sunyi ő kigyelme! Hiszen, ha valaki érti a humorizálást, ő az. De hát a dolog egyebet jelent. Mi, akik egy csöppet értünk a csizióhoz, legott rá ismertünk abban a »courrier de Paris«-ban a kövér reklám cikkekre, melyre nyilván ráment a Sedelmayer ur budapesti nyereségének jókora része, ami végre Sedelmayer urnak nem sok, főleg ha megnyeri vele a »Figaro« kegyét. Mr. Albert Wolff tehát, hogy elfújja a reklám nyomát: megrendelőjére néz és mi ránk üt. A francia olvasó aztán jókorát nevet a vad magyaron, ki abban a híres »Là bas« országban örül a fiának s monsieur észre sem veszi, mekkora porciókban szedte magába a Sedelmayer ur tüzlete iránt való érdeklődést.

Mi sohasem mértük pénzért a mi lelkesedésünket a francia nemzet iránt s valóban, a Sedelmayer ur minden remekéért, melyeket a lángelmének e rabtartó nagytrafikánsa összegyűjtött, sem akadna nálunk magyar ember, aki csak egy szóval is bántani tudná a francziát.

Mr. Wolff ur azonban bántja a magyart kevessebbert is.

De hiszen Wolff ur — német, még pedig porosz német, ami mindent megmagyaráz.

Ezt a cikkekcskét persze nem olvassák annyian mint a hányan olvassák a »Figaro« cikkét. De azért itthon minálunk meglesz a haszna; mert még jobban megerősödik bennünk annak a hite, hogy a német csak német, ha francia gamin is.

Már mi, illustre chroniqueur, megmaradunk a mi gyermekességünkben s így koszorúzzuk jeleseinket;

noha tudjuk, hogy — mint a mult heti párisi lapokban olvastuk — a »Figaro« szerkesztőit szintén meg szokták koronázni a magok érdeme szerint

igy.

Cs. B.

Apró hírek.

∞ Hazatértében Szkoboleff csak érintette Berlint, még pedig kellemetlenül.

⊙ A közélettanodai törvényjavaslat megbukott. Baross Gábor lemondással fogadta a hirt.

△ A szultán a porosz kormányformát akarja behozni. A megijedt törökök arra kérik, hogy csak maradjon meg a régi liberális forma mellett.

THEATRÁLIA.

„ODETTE.“

Nagy Imre hirtelen haza jön. Laura a sötétben azt hiszi, hogy a kis Benedek. Jézusom, mi lesz ebből!

*

Az ablakból látni, amint Náday hozza karonfogva Laurát. Nagy Imre komoran félre áll. Szegénynek nagy bujában kajlára áll a fel bajusza. A Csillag Terka aggódva ide-oda repdes, mint-viharban a szorongó fürjecske. Laura belép. Olyan halovány! No most! . .

*

Itt a zápor.

Kegyetlen Heinrich után megtette az akadémia szende Győryt Teleky-előadónak, hogy vissza édesgesse azokat, akiket a terror elijesztett. A dob elriasztotta a verebeket s a szelid tilinkó nem tudott gimplít fogni. Legalább maig nem jelentkezett.

*

Irt is az a Vilmos kritikát olyan tisztességes hangon, hogy az akadémiaiban általános lett a megbotránkozás.

*

Be is idézték ad audiendum verbum a vaskalapok sauhedrinja elő és megértették vele, hogy szép ami szép, de egy kicsit mégis csak kellett volna gorombáskodni. Azt megkivánja az akadémia méltósága, a hagyomány, a régi szövetség. Amire azt felelte Győry, hogy ő az evangéliumot hirdeti.

*

Aztán föllépett „Theodora odorata inodorata”, szüz homlokán a 129. §. bélyegével.

*

Ami az apjának úgy fájt, hogy megtagadta gyermekét, s nyomtalanul eltűnt. Csak lantját találták meg, a Kerepesi uton a Szikszay sarkán. A lantot a rendőrség elkobozta, s erélyes nyomozást indított meg a kegyetlen apa kézrekerítésére.

*

„Theodora” egész nap sir a föl nem vett száz aranyért; hogy ő azon milyen szép smukkot vehetne. Tamóra bezzeg okosabb volt!

IRODALOM

Tedvesz Fojdó bácsi!

Ne haladudjon hogy általmatlantodom, de ténytelen vagyot vele, mivel nagyon szotan azt híjlesztelit jólam, hogy a Teleti díjla én isz pályáztam, szöt azzal jádalmaznat, hogy a Themisztotleszt én iltam. Eunnél fodva télem sziveszedjét lapjában tiilni, hogy én az idei pályázatban jésznt nem vettem, melt tavaly, mitoj pályáztam, édesz papa tomolyan tijelentette, hogy ha méd egyszel mejet tladédiát ilni, nem 100 alanyat, hanem 100 pálczát olvasz a töjmömlé. Az nem idaz, hogy a Piszтите öczém isz pályáztott, melt ő mál tét honap óta fodzászban szenved.

Ezet után majadot, Fojdó bácsi tezeit czótolva,
hű tisz olvaszója

VIGYÁZÓ LACZI.

ŠUTTYOMBERKI DÁRIUS a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

Hallottátok?

Országház födelét fogják javítani.

Legalább négy hónap!

Haleluja! Ihajla!

— Pakolj Pista!

Krazehuber Tóbiás

preschpurgi háziurnak okoskodásai.

Czu tumm!

Már mosd nem is eleg negem asz enyim germe, hoty pölle csibjak asz orompa: én fatyog-e a Tóbi? Már muszáin ele gereeni ety hárábo-foko és aszal mek czvikkolni mokamókat, hoty egziszdiroszog-e még ikoszán, faty nem fatyog tebet mint ety árnyeg?

Nészem a szemifel — ész nem ládog; halom a filivel — ész nem érteg; csipek az orompa — ész nem érszeg; számpa fan a nyelfi — ész nem tudog pöszelni; dabindok a kezifel — sehol gutxind öllemend. Mind a nócz érszégem dompa, sibandás, mekhold!

Tyin a gepülldent profeszter Herr von Heinze és enegölli negunk, müllen illdeszet néb fatyung ming Motyoruszákpa; és nem agad snenki snem, a gi el agarna hini! Tyin ety egész gepülldente xellsafd, a hexdi schullverein, belle bredigállja neging a filibe, hoty felgeljung, hoty szabaduljung meg a mótyordul — és fagyunk oljan mint ety tusgo. Dürjüng, hoty a mótyor meri donittani a maka puapár nyelfi asz isgola; dürjüng, hoty asz erdelli szagszog elfeszdeneg allerhexdi brüffilékiuum aszerd, amid néfezig gonssidudziann, ami nem dzsüsánllja schiedunter a puapár mótyor és a czuffillizálld némedpa! Hád semi gilemek? Esz asztad a hirezs olgodmán?

És mi derdente? Es mi derdeni mék mosd is? Od lend a Bancsofa, a Pánád, od fend a Czibszpa a schullverein drombidájádull dzsagutyán felgelldeg a némedok, de aszerd, hoty asztad a drombitát pölle fákjánag a schullverein hádápa pele és gergetneg idet fisza a polldok Nimeduaszákpa, ahol minten polger hortya a lifré a dzsászár Wülhelmdull és gapja engedelmi asz éledre a Bismarkdull!

A leknyatop gessertisik negem van asztad, hoty a Tani Plunzenfellner izs, a legindimap sbécsi én hoszám, is asztad monta, hoty ha i hoszá pe mer tyini ety schullvereinsbriderl dériteni: hád pele nyomja idet a deknépe, mikor pene fan a baczal, de mék in nadura, amikua mék nindzsen kibuczolfa pelile a trádiciann! Et du mi füllü Bruder?

Czu tumm!

És mindenap muszáin még exdra ollfazsni asz ujszáglabogpa pene, hoty minten nimez nefe megváltoza mokát mótyorba. Ami folland a mülld esztendépe dzsag ety jux, asz mosd redenedezs falozsák — a Pepi tyereg, asz a hundzfud jókász, allig lette a februárpa majorenn, már mekmótyorosotta asz i tenneru, ési nefe és gilte negem Pudibesdpull esztad a fizid gártyo:

Krasznahubay Józsa

ügyvéd jelölt.

p. c.

Oljan tihezs fatyog, hoty nem dudok snemi snem montani etyeped mint:

P. p.!

Börzeviczy W. M. élczei.

— Nem tudom, megcsináltam-e már azt a viczet, hogy finánczminiszternek a deficit fődözésére legalkalmasabb volna Bedeckovics. (Nicht gedacht soll er werden!)

— A deficittről jut eszembe, hogy a minapi élczem sziporkázott ugyan, de nem sült el. Mert ha a »Deficit« kanaszt évenként fődöznek, csak annál jobban megszaporné. (Lucullus wüzzelt mit Lucullus!)

— Olvasom, hogy papirosbul gyártanak már vasuti vagon kerekét. Ez a börzére nézve nagy jelentőségű hir; mert abban a pillanatban, hogy ama kerekék elseje megmozdul: forgalomba jö a legroszabb papiros is. (Wenn dass keun Börsewüzz ist!...)

— Mióta oly nagy sikert arattam a névmagyarítással (tudvalevőképen a Singergyerekből én csináltam Dalfit, a Schütz ből meg Lövyt) azóta minduntalan járnak a nyakamra. Tegnap is nálam volt a Ziffer Julius, hogy találjak neki magyar nevet. »Légy Számil« mondom neki. Boldogan távozott. (Der Chempesch!)

— Furcsa logika! Azt akarják, hogy a honvédtisztek szaporodjanak és megnehezítik számukra a házasodást. (Unbedeutend!)

— A németeknek határozottan nincs szerencsájük a »Kulturkampf«-okkal. Akár Róma, akár Pancsova — mindig Canossa! (Bedeutend!)

— Hátha a »Deutsche Schulverein« fogadatlan prókátorok egyletére változtatná a czégét? (Auch ein Magyarü sürungevöruch!)

Teleki-pályázat

vagy

Egy heti dicsőség.

I. Egy héttel előbb.

héten utcán és téren egy büszke ifjut lehetett látni, ki, midőn egy-egy kisedővő-intézet kapuja előtt fölemelt fővel elhaladt, a vetélytársak irigyen dugták mögötte össze a fejüket s így suttogának: »a Durazzói szerzője.« Mert kitudódott, hogy a Teleki-pályázat aranyait egy hét múlva a büszke ifju, don José de Bunda söpri be „Duraz-

zói, tragédiájával. A dolog egészen bizonyos volt, ugy anynyira, hogy don Bundának a Teleki-aranyokra több oldalról igen tekintélyes kölcsönöket is ajánlottak föl.

II. Bevonulás az akadémiába.

Elérkezvén a pályázati eredmény kihirdetésének napja, a kitünő don Bunda diszruhát öltött s bámulói élen meg-

indult az akadémia felé. Mögötte közvetlenül don Berengario lépdelt, ki e diszhelyet az általt vitva ki, hogy don Bundát nemcsak a „Durazzói“ óta, de már ezelőtt is nagy tehetségnek tartá. Az ünnepelt férfit, kit az utcákon összegyűlt népsokaság erősen megbámult, szívélyesen köszöngtetett czilinderével jobbra-balra. Az akadémia kapujában álló portásnak nyájasan egy hatost adott, s Vadnainak, ki őt a portáléban várta, vállát biztató kegyességgel veregette meg.

III. Az akadémia ülésén.

E napon a fővárosi összes kisedővők s elemi iskolák, hallgatók hiányában, beszüntették előadásait. A halhatatlan férfinak az ő bámulói egy széket küzdöttek ki az első sorban, melyre don Bunda önérzettel állott föl, czilinderét a jelentestevő Györy felé irányozva, finoman példálódzván, hogy oda tessék belepotyogtatni a Teleki-aranyokat. Györy Vilmos ezután elzokogta jelentését, mely szerint a pályaművek között még öt rozsz darab van, a mely mind jobb a „Durazzói“-nál. Don Bunda, az erős tollvivő, nem szédült le a székről, a melyre fölszédült, hanem önkényt, férfias lemondással ugrott le róla. Vadnai, mialatt Gyulai Pál három gúnyos viccet kukorékolt a fülébe, három izben tagadta el, hogy Bunda írja a »Fővárosi Lapok« rövid- és hímen-hireit.

IV. Kivonulás az akadémiából.

Igy vonult ki a nagy bukkott, amint bus rajzunk mutatja.

Nem elégedve meg az utca homályával, még a gallérját is fölhajta s czilinderét a szemébe nyomta.

A »Fehér Lóba« térve, azon iszonyu elhatározással itta sörét, hogy soha sem locsogja ki előre, ha drámai pályára indul.

Fides penes autorem!

A budapesti állatvédegylet követelményei.

1. Az Állatország Magyarország egyenjogu pars adnexája gyanánt ismeretük el.
2. Ennek következtében az állattan ezentúl a föld rajz egyik része gyanánt fog taníthatni.
3. Nehogy az »Állatkert« elnevezés kicsinyítő színű legyen, az Erzsébet-sétány ezentúl »Emberkert« nevet fog viselni.
4. Jogegyenlőség tekintetéből állatsereglet ezentúl csak úgy engedhető meg, ha emberseregletet képes előidézni s így az állatok önérzete sérülést nem szenved.
5. A ki az utczában állatiásan viseli magát, azt a rendőrnek bekísérnie többé ne szabadjon; vagy pedig kísérje be azt is, a ki emberül viseli magát.
6. Kutyaúl lenni ezentúl magyar embernek ne lehessen, mert az idegen jog bitorlása nélkül lehetetlen.
7. Az állatkertben ezentúl emberi látogató csak póráron vezetve mehessen be.
8. Az »Ökör«, »Szamár« stb. czimezésnek becsmérléstört jellege, mely nem létezik, mint nemlétező a büntető-törvény keretéből küszöböltessék ki.
9. A sült liba főnégyelése, mint egy barbár kor igazság-ügyéből fönmaradt visszaélés, ezentúl szigorú tilalom alatt álljon.
10. A légyecsapók ezentúl chloroformmal legyenek bekenve, nehogy a legyek agyoncsapatásuknál fájdalmat érezzenek.
11. Vivisectiót csak az állat természetes halála után lehet-e végrehajtani.
12. A duggatott és e ért májbeteg libák számára Karlsbadban gyógyház állíttassék föl.
13. Mesterséges csalétekkel halászni tilos, mert így a hal nemcsak hogy horogra kerül, de még csak egy zsíros harapást sem kap érte kárpótlásul, ami már a legnagyobb kegyetlenség.
14. Az asszonyi állat szintén az állat- védegylet hatáskörébe foglaltatik.

Benyújtja Herman Ottó.

— Szerény bucsu-szó. —

Felsőbb intézkedés folytán Debreczenből — Miskolczra áthelyeztetvén, — időm rövidsége nem engedte, hogy nagyra becsült ismerőseimtől személyesen bucsut vehessek. Ez uton kívántam Isten hozzádat mondani ugy helybeli, mint vidéki tisztelőimnek, kérvén őket, tartsanak meg továbbra is jó emlékülben, valamint én sem szünöm meg méltó lenni Debreczen, 188. november 28 B. R.

*

— Pécsi kritika. —

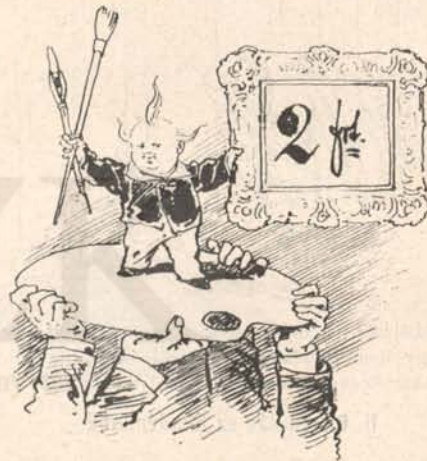
Bellini »Norma«-ja akaratlanul és véletlenül jelképezte helyzetünket.

A druidák Roma nyomása alatt is megőrizék szentélyeiket, Balázs né szintársulatunk e remek művészeti vendége mint Norma megható énekével együtt imára kényszeríté a figyelmes hallgatót, de egyszersmind öröm sohajokra, mert a lezajlott abszolút korszak rendszerei vas sarlója által hazánk testéből leszakított nemzetiségi áldozatok a germanismus helyett a magyarosodásnak ajánlkoztak fel.

Mennyi haladás ez csak tíz év óta! Mikor jutunk oda, hogy Szeverus, Norma és Adalgisa trióját Horvát és Magyarország és Fiume egységében látjuk jelképileg megvalósítva?

Térszúke miatt a »Szerkesztői üzenetek« rovata a jövő szómra marad.

Kedvelt Haza!

Én is tartok elébed egy mű-remeket.
Ismered bár, de mégis hétről-hétre új
s ép azért kedves előtted.
Nem is állok több szóval az utadba.
Hiszen értesz.

Az 1882. év ápril 1-vel új előfizetést nyitunk a „Borsszem Jankó“-ra.

A „BORSSZEM JANKÓ“ előfizetési ára:

Negyedévre . . . . . 2 frt.
Félévre . . . . . 4 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kérjük, hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

A „Borsszem Jankó“ kiadó-hivatala
Barátok-tere, »Athenaeum«-épület.

Feloldó szerkesztő: CSICSERI BORS